

ת"פ 59694/05/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד גונידי, חאתם רשק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 59694-05-15 מדינת ישראל נ' גונידי ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כלב לופז

נגד

הנאשמים 1. מוחמד גונידי

ע"י ב"כ עו"ד מחאג'נה

2. חאתם רשק

ע"י ב"כ עו"ד סואלחי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 28.2.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו כמפורט להלן:

הנאשם 1, מר מוחמד גונידי:

א. תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל;

הנאשם 2, מר חאתם רשק:

א. התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק הנ"ל;

ב. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל;

2. לבקשת ההגנה הופנו הנאשמים לשירות המבחן ובעניינו של כל נאשם הוגשו שני תסקירים: בעניין הנאשם 1 הוגש תסקיר אחרון מיום 24.10.18, ובו המלצה לענישה שיקומית של מאסר מותנה, התחייבות כספית, צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 220 שעות; בעניין הנאשם 2 הוגש תסקיר אחרון ביום 25.10.18, ובו מדווח השירות בצער כי הנאשם אינו מוכן לכל טיפול ומבקש שיוטל עליו עונש מאסר בכליאה, שכן יהיה זה לתקופה קצרה.

3. היום, 28.10.18, טענו ב"כ הצדדים לעונש:

א. לנאשם 1: התביעה עתרה לענישה של שישה חודשי מאסר בפועל, ולו לריצוי

עמוד 1

בעבודות שירות, ולענישה נלווית, כשההגנה עתרה לאימוץ המלצתו של שירות המבחן;

ב. לנאשם 2: גם בעניינו התביעה עתרה לענישה של שישה חודשי מאסר בפועל, ולו לריצוי בעבודות שירות, ולענישה נלווית, כשההגנה עתרה להטלת מאסר מותנה בלבד;

מעשי הנאשמים:

1. ב-21.3.15 בשעת לילה, סמוך לחניון הדולפינריום בתל-אביב, פנה פלוני לצוות שוטרים שהיה בסיוור שגרתי, וטען שתקפה אותו חבורת אנשים עליהם הצביע. השוטר וינברג פנה לאותה קבוצה, בה היו גם הנאשמים, והחל לתשאל אותם.
2. במהלך התשאול הרים הנאשם 1 כיסא פלסטיק והטיח אותו בקרקע. השוטר כהן קרא לו להירגע, ללא הועיל, וכשניסו השוטרים כהן ופרגמן להשתלט עליו, הכה הנאשם באגרופו בידו השמאלית של השוטר כהן ודחף את השוטר פרגמן.
3. אותה עת ניסה הנאשם 2 להרחיק את השוטרים מהנאשם 1, ודחף את השוטר כהן מספר פעמים.
4. השוטרים הצליחו להכניס לניידת את הנאשם 1, כשהנאשם 2 ממשיך להשתולל ומנסה להגיע לנאשם 1. השוטרים הודיעו לנאשם 2 שהוא מעוכב ועליו להתלוות אליהם לתחנה, אך הנאשם סרב לעלות לניידת, קילל, ירק והתנגד להיכנס לניידת, ונדרש מאמץ של מספר שוטרים להכניסו לניידת.
5. כשהובאו לתחנת המשטרה המשיכו הנאשמים לקלל, לצעוק ולהשתולל.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

1. הערכים המוגנים בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם יכולתם של השוטרים לבצע ללא הפרעה וללא סיכון מיותר את תפקידם החשוב - הגנה על שלום הציבור ובטחונם, שמירת הסדר הציבורי וקיום שלטון החוק (ע"פ 6040/13 מ.י. נ' נעמאן (2014)). החשיבות שייחס המחוקק לערכים אלו הובילה לקביעתו החריגה של עונש מינימום הצמוד לעבירה של תקיפת שוטר, בסעיף 273 לחוק העונשין. שוטרי הסיור נמצאים בקו הראשון של המאבק ליישומם של ערכים אלו.
2. הנאשמים פגעו בהתנהגותם הפרועה בערכים המוגנים, אך עוצמת הפגיעה איננה גבוהה: מעשה האלימות של הנאשם 1 התמצה במכה בידו של שוטר ודחיפתו של שוטר נוסף, כך שמהות הנזק, הן הקונקרטי והן הפוטנציאלי, אינה חמורה.
3. העבירות לא היו מתוכננות, ובוצעו תחת השפעת אלכוהול, עקב העלבון שחשו הנאשמים מטפילת אשם על-ידי אותו פלוני.
4. עיון בפסיקה מעלה כי בגין עבירות של תקיפת שוטר - במקרים חמורים הרבה יותר מהמקרה דנן, וגם כאשר

דובר על השתוללות פוגענית של-ממש וגם בתקיפות שהסתיימו בחבלות לשוטרים - נקבעים מתחמים בין מאסר מותנה לבין מאסר לחודשים ספורים לריצוי בכליאה. כך ראו עפ"ג 23655-03-15 **הגוס נ' מ.י.** (2015), ת"פ 30254-08-11 **מ.י. נ' מרחבי** (2014), ת"פ 45215-03-13 **מ.י. נ' אליאסין** (2016), ת"פ 34115-10-14 **מ.י. נ' חמודה** (2016), ת"פ 48016-08-11 **מ.י. נ' עמרן** (2013), ות"פ 35009-01-12 **מ.י. נ' מטייב** (2012).

5. המקרה דנן מצדיק קביעת מתחמים דומים, או מקלים יותר, כאשר המתחם בעניינו של הנאשם 1 יהא מכביד יותר מזה של הנאשם 2, לנוכח הרשעתו בעבירת תקיפה: מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 ייקבע בין מאסר מותנה לבין שבעה חודשי מאסר, ובעניינו של הנאשם 2 - בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - קביעת עונשו של הנאשם 1 במתחם:

1. הנאשם יליד 1993, כבן 25 כיום, רווק המתגורר עם משפחתו במחנה הפליטים שועפאט, ועובד כשכיר בחברת מדידות, אך באופן חלקי עקב פריצת דיסק. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, חמה ותומכת, המתמודדת עם מחלתה הקשה של האם. הנאשם היה תלמיד טוב ואהב ללמוד, אך אילוצי פרנסה הובילו להפסקת לימודיו ולצאתו לעבודה בגיל צעיר. בעבודתו כסבל נגרמה לנאשם פריצת דיסק בגבו, שהגבילה את יכולת ההשתכרות שלו.

2. לחובת הנאשם הרשעה מאוחרת לעבירות דנן, בגין עבירת תקיפה שבוצעה בשנת 2015, עניין שהסתיים במאסר מותנה וקנס [ת"פ 11138-05-16 מיום 19.2.17].

3. הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות, אך תלה חלק מהאשמה בהתנהגותו של אותו פלוני ובאלימות השוטרים.

4. הנאשם מסר כי הוא צורך לרעה אלוהול וכי יכולתו לשלוט בכעסים נמוכה, בעיות שתרמו להסתבכות במעשים עליהם הוא נדון עתה. הנאשם ביקש להשתלב בטיפול, ומחודש מאי 2018 הוא מטופל במרכז של עמותת "אפשר" בירושלים. הנאשם נרתם לטיפול, מגלה מודעות ומוטיבציה, ומצליח בהפסקתה של צריכת אלוהול. הנאשם מגלה כיום התייחסות בוגרת ואחראית יותר לחייו, מתמיד באורח חיים נורמטיבי ויצרני, והצפי השיקומי טוב.

5. שירות המבחן ממליץ אפוא לנקוט בדרך שיקומית-מרתיעה של מאסר מותנה, התחייבות, צו מבחן וצו של"צ בהיקף נכבד של 220 שעות.

6. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלה: גילו הצעיר מאוד בעת ביצוע העבירות, גילו הצעיר כיום, נטילתה של אחריות (אמנם חלקית) על המעשים, אך גם נטילת אחריות מלאה ובוגרת על בעיית האלוהול, הליך שיקומי מוצלח בו השקיע הנאשם מאמצים, וחלוף הזמן ממועד העבירות.

7. לחובת הנאשם תעמוד הרשעתו המאוחרת, אך משקלה לא יכריע את משקלם של נתוני הזכות.

8. עונשו של הנאשם ימוקם אפוא סמוך לתחתית המתחם ואאמץ את המלצת שירות המבחן.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - קביעת עונשו של הנאשם 2 במתחם:

1. הנאשם יליד 1991, כבן 26 כיום, רווק המתגורר עם משפחתו במחנה הפליטים שועפאט ועובד כשכיר בעבודות שיפוצים ובנייה. לנאשם 10 אחאים, כשמבין 11 הילדים, שמונה מתגוררים בבית ההורים. הנאשם עזב את לימודיו בגיל 15 והחל לעבוד בעבודות בניין כדי לתרום לפרנסת המשפחה ולהשיב חובות.
2. לחובת הנאשם הרשעה מאוחרת לעבירות דנן משנת 2016, בגין עבירה של החזקת אגרופן או סכין שביצע בשנת 2015, עניין שהסתיים במאסר מותנה וקנס [ת"פ 53915-07-15 מיום 20.7.16].
3. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, תוך הבעת תחושות קשות של צער וחרטה [תסקיר ראשון]. הנאשם ביצע את המעשים על-רקע שתייה מופרזת של אלכוהול, כדרך התמודדות לא-מותאמת למשבר שחוה. לציון, כי הנאשם מסר שהוא אינו צורך עוד אלכוהול, אך הוא עושה שימוש מזדמן בחשיש, בנסיבות חברתיות.
4. שירות המבחן התרשם שלנאשם מערכת ערכים תקינה וחיונית, ותפקודו תקין ויציב. השירות העריך שהנאשם יוכל להיתרם מטיפול בקשיי השליטה שלו בכעסים, אך הנאשם אינו מוכן לכל טיפול וטוען שיכול לטפל בבעיותיו בכוחות עצמו. הנאשם מבקש שיוטל עליו עונש מאסר בפועל, מתוך הנחה שיהא זה עונש קצר שיאפשר לו לשוב במהרה לחייו הרגילים.
5. שירות המבחן לא יכול להציע המלצה טיפולית, אך התריע מפני ההשלכות ההרסניות של מאסר בכליאה.
6. צר הדבר, שהנאשם אינו מוכן להסתייע בטיפול, אך אזכיר שעליו להיענש על מעשיו, ולא על סירובו לטיפול.
7. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלו: גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, פגיעת העונש ביכולתו להשתכר ולסייע לפרנסת משפחתו, נטילת אחריות על מעשיו, וחלוף הזמן ממועד העבירות.
8. לחובת הנאשם תעמוד הרשעתו המאוחרת, אך משקלה יהא מוגבל, שכן איננה עבירת אלימות.
9. אינני מוצא צורך כלל בענישת הנאשם במאסר, או הצדקה לנקיטת אמצעי חמור זה, שלא עומד בהלימה לחומרת המעשים לאמיתה, כשנתוני הנאשם מחייבים מתינות, וכשחלקו במעשים היה נמוך מזה של הנאשם 1. עונשו העיקרי של הנאשם 2 יהא מאסר מותנה מרתיע, ולצדו אמצעי מרתיע נוסף של התחייבות כספית. קונקרטיית העונש תושג בקנס, ששיעורו ייקבע גם בהתחשב ביכולת הכלכלית של הנאשם.

על הנאשם 1 יוטלו העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה;
- ב. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה. לא יתחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי הימנעות משיתוף פעולה עם השירות, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ד. צו של"צ בהיקף של 220 שעות, כשהנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

על הנאשם 2 יוטלו העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו או הפרעה לשוטר בעת במילוי תפקידו (להסרת ספק, התנאי אינו חל על עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי);

ב. קנס בסך 800 ₪, שישולם עד ליום 1.1.19, או שבוע מאסר תמורתו;

ג. התחייבות בסך 600 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, או הפרעה לשוטר בעת במילוי תפקידו, או עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי. לא ייחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך שבוע ימים;

הוראות נלוות:

א. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן, המתבקש להגיש תכנית של"צ לנאשם 1, לאישור עד למועד הדיון הנקבע עתה ליום **28.11.18** שעה 10:00. הנאשם 1 מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון, אך אם תגיע תכנית השל"צ קודם למועד הדיון, תאושר על-הכתב והצדדים יופטרו מהתייצבות;

ב. מוצגים יועברו להכרעת קצין משטרה;

ג. הפקדות בתיק זה או בתיק קשור, תושבנה לנאשמים;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ט, 28 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.